

Utorok: veľká nádej

Komentár evanjelia na 24.
december v adventnom týždni.
„Tak nás Vychádzajúci z výsosti
navštívi a zažiarí tým.“ Svojím
radostným životom a
priateľským slovom sme
nositeľmi tejto veľkej správy:
Dieťa Ježiš je Svetlo, ktoré
osvieti každého.

Evanjelium (Lk 1, 67-79)

Jánovho otca Zachariáša naplnil
Duch Svätý a takto prorokoval:

„Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela,
lebo navštívil a vykúpil svoj ľud

a vzbudil nám mocného Spasiteľa
z rodu Dávida, svojho služobníka,
ako odpradávná hovoril
ústami svojich svätých prorokov,
že nás oslobodí od našich nepriateľov
a z rúk všetkých, čo nás nenávidia.
Preukázal milosrdenstvo našim
otcom
a pamätá na svoju svätú zmluvu,
na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu
otcovi Abrahámovi,
že nás vyslobodí z rúk nepriateľov,
aby sme mu bez strachu slúžili
vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
tvárou
po všetky dni nášho života.

A ty, chlapček, budeš sa volať
prorokom Najvyššieho:

pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš
mu cestu

a poučíš jeho ľud o spáse,

že mu náš Boh

z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí
hriechy.

Tak nás Vychádzajúci z výsosti
navštívi

a zažiari tým, čo sedia vo tme a v tôni
smrti,

a naše kroky upriami na cestu
pokoja.“

.....

Komentár

Dnes sa končí advent. Počas týchto týždňov sme sa pripravovali na veľkú oslavu Narodenia Pána. A v týchto posledných dňoch sme s pomocou evanjelistu Lukáša prechádzali poslednými fázami pred touto veľkolepou udalosťou a stretli sme sa s protagonistami, ktorí sú najbližšie k prvým Vianociam: archanjel Gabriel, Zachariáš a Alžbeta, ich syn Ján, Jozef a osobitným spôsobom Mária, Matka Mesiáša, ktorý sa má narodiť.

Poslednou epizódou, ktorú Lukáš rozpráva pred príbehom o Ježišovom narodení, je Zachariáš, ktorému sa vierou vrátila reč. Svätý Ambróz to komentuje krásnymi slovami: „Niet divu, že sa mu rozviazal jazyk, lebo spútaný neverou sa mu rozviazal vierou“. A predniesol Benediktus, slávnostné poďakovanie a chválu Bohu, vyjadrujúcu veľkú nádej zbožného Izraelitu v dávne prisľúbenia, ktoré Boh vyhradil

svojmu ľudu. Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela: týmto výrazom, veľmi častým v žalmoch, Zachariáš a s ním aj my ďakujeme Bohu za jeho nekonečné milosrdenstvo, ktoré vylial na svoj ľud, keď nám poslal „spasiteľnú moc“, Ježiša Krista. Ohlasy starovekých prorokov sa majú naplniť. Spása je pred bránami.

Je ľahké predstaviť si Zachariášovu svätú hrdosť, veď jeho syn mal byť „prorokom Najvyššieho“. Spomínal si na archanjelove slová, ktoré nemohol zopakovať dlhých deväť mesiacov: jeho syn mal „mnohých synov Izraela obrátiť k Pánovi, ich Bohu, a sám pôjde pred ním“ (Lk 1, 16-17). Teraz to ohlasuje s radostným jasotom: „Pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu a poučíš jeho ľud o spáse, že mu náš Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy“ (Lk 1, 76-78).

Na prahu prepuknutia radosti z
narodenia Božieho Syna vidíme dnes
v Zachariášovi príklad pokory,
radostného obrátenia, pevnej nádeje
v Boha a obnovennej dôvery v jeho
slovo.

Josep Boira // stuckphoto24 -
Getty images

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/24-
diciembre/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/24-diciembre/) (09.08.2025)